

KARLHEINZ STOCKHAUSEN (1928 - 1977)

absolvoval studium skladby v Darmstadtu a Paříži, kde se setkal s Olivierem Messiaenem a Dariusem Milhaudem. Zejména Messiaen měl na jeho tvorbu velký vliv. V roce 1953 se stal asistentem v novém elektroakustickém studiu při rozhlasové stanici Westdeutscher Rundfunk. Později působil na univerzitě v Bonnu a vystupoval na řadě koncertních vystoupení i přednášek po celém světě. V roce 1963 založil a řídil Studio nové hudby a od 1998 pořádal každoroční Stockhausenovy kurzy v Kürtenu.

In Freundschaft je skladba, kterou může hrát široké spektrum sólových nástrojů. V katalogu autora má skladba číslo 46. Původně byla napsána pro klarinet, i když premiéra zazněla v instrumentaci flétny. Asi pětiminutová skladba je založena na principu hudebních formulí, které definují výšku, sílu, dynamiku a barvu každého z pěti segmentů obsahujících 1, 3, 2, 5 a 8 tónů.

RICHARD BARRETT (1959)

Britský skladatel, pochází z jižního Walesu. Komponováním se začal intenzivně zabývat až poté, co vystudoval genetiku a mikrobiologii. Kromě soukromých studií u Petera Wiegolda měli na jeho tvorbu vliv skladatelé I. Xenakis, H.-J. Hespos a B. Ferneyhough. V 80. letech se Richard Barrett stal členem skupiny britských skladatelů známé jako „The New Complexity“. Byl profesorem elektronické kompozice na Royal Conservatory v Haagu, je také uznávaným performerem a improvizátorem živé elektroniky. Společně s Paulem Obermeyerem založil oktet fORCH.

Skladba **Inward** pro flétnu a bicí byla komponována v období let 1994-1995. Poprvé byla provedena (jako součást společného uměleckého projektu s názvem Opening of the Mouth) v Perthu v březnu 1997. Skladba nabízí vhléd do hudby jako intimní rozpravy, kterou vede sama se sebou i se vším ostatním, s nekonečnou a nutkavou potřebou hledání čehosi. Ozvučený tubus vydává proměnlivé zvuky a slabě znějící tóny: flétna jako „ein Fleisch mit der Nacht“ (báseň Paul Celan), bicí jako pozadí stínů představujících neviditelné (neslyšitelné) vnější bytosti.

12. 4. 2012

Emauzské opatství, 19.00 hodin **ENSEMBLE ADAPTER (Berlín)**

Retrospection - Vision

Marek Kopelent

Canto intimo (1963)

pro flétnu a vibrafon

Miroslav Srnka

A Prima Mad (2002)

pro flétnu sólo

Sergej Newski

Glissade (2009)

pro flétnu pikolu a basklarinet

Karlheinz Stockhausen

In Freundschaft (1977)

pro klarinet sólo

Richard Barrett

Inward (1994/95)

pro flétnu a bicí

Ensemble Adapter:

Kristjana Helgadóttir (pikola/flétna), Ingólfur Vilhjálmsson (klarinet/basklarinet), Matthias Engler (bicí nástroje)

Vážení posluchači, omlouváme se za změnu dnešního programu, ke které došlo na poslední chvíli z důvodu onemocnění harfistky souboru Adapter. Namísto skladeb Hidekiho Kozakury, Šimona Vosečka a Jana Rybáře dnes uvádíme skladby Sergeje Newského a Richarda Barretta. Děkujeme za pochopení!

Dnešní koncert se koná v rámci výměnného projektu sdružení
Konvergence (Praha) - **Klangnetz (Berlín)** - Platypus (Vídeň)

Sdružení KLANGNETZ spojuje mladé skladatele, hudební vědce a hudebníky žijící v Berlíně. Během pěti let svého trvání uspořádalo řadu koncertů, na kterých místnímu publiku přiblížilo práci mladých skladatelů nejen německých, ale v rámci mezinárodních výměnných projektů také skladatelů z Polska, Islandu, Holandska, Rakouska či České republiky. Důležitým prvkem projektu je prezentace děl v neobvyklých prostorách a situacích, např. ve spolupráci s divadelní scénou nebo produkcí v místech, která primárně neslouží k provádění hudby. Více na www.klangnetz.org

ENSEMBLE ADAPTER

Věnuje se interpretaci soudobé hudby, zúčastňuje se také workshopů pro mladé skladatele a interprety. Pořádá nebo spolupořádá mezinárodní projekty. Snaží se být v kontaktu se soudobým uměním a rází progresivní, autentický a výrazný interpretační styl.

Kristjana Helgadóttir (flétna) studovala na Hudební fakultě v Reykjavíku a na Konzervatoři v Amsterdamu. Je zakládající členkou ansámblu Adapter, pravidelně hostuje v Symfonickém orchestru Reykjavík a islandském opemím orchestru. Několik let vyučovala na hudební škole v Mosfellsbær na Islandu.

Ingólfur Vilhjálmsson (klarinet) studoval hru na klarinet a basklarinet na Hudební fakultě v Reykjavíku, na konzervatoři v Utrechtu, dále v Amsterdamu, Kolíně nad Rýnem a při mezinárodní akademii Ensemble Modern. Vedle členství v ansámblu Adapter hraje také v dalších uskupeních, například v Duo Plus, Duo Dualism a dalších.

Matthias Engler (bicí) studoval na Konzervatoři v Amsterdamu a při mezinárodní akademii Ensemble Modern. Je zakládajícím členem a vedoucím ansámblu Adapter a spolupracuje také s Ensemble Modern, Musikfabrik NRW a s dalšími formacemi. Od roku 2010 vyučuje na Kunsthochschule Braunschweig.

MAREK KOPELENT (1932)

studoval skladbu u prof. Jaroslava Řídkého. Do kontaktu se skladbami Nové hudby se ale dostal až při své praxi notového redaktora ve Státním nakladatelství. Postupně si vytvořil osobní kontakty s řadou významných zahraničních skladatelů i interpretů. Byl uměleckým vedoucím souboru Musica viva pragensis založeném Petrem Kotíkem v roce 1961. Činnost souboru byla ale později zakázána, stejně jako provádění Kopelentových skladeb. Od roku 1990 působí jako pedagog na HAMU. Letos oslaví 80. narozeniny. ***Canto intimo pro flétnu a vibrafon*** z roku 1963 patří mezi první skladby psané, obecně řečeno, ve stylu Nové hudby. Skladba vznikla na popud Petra Kotíka pro členy souboru Musica viva pragensis a byla provedena v roce 1964 na jeho zájezdu do Skandinávie. Název naznačuje, jak by měla vyznít a být pochopena posluchačem.

MIROSLAV SRNKA (1975)

studoval hudební vědu na UK v Praze u prof. Jarmily Gabrielové a kompozici na HAMU v Praze u prof. Milana Slavického. Studijní pobyty jej přivedly na Humboldtovu univerzitu v Berlíně a Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži. Zúčastnil se výměnných programů a skladatelských kurzů u Ivana Fedeleho, Philippe Manouryho a v IRCAM v Paříži.

Skladba **A Prima Mad** (volně přeložitelné jako „šílená primabalerina“) patří do volného cyklu kompozic inspirovaných poezií americké básničky Emily Dickinson. Ta byla roku 1862 na několik následujících let násilně odloučena od nejbližšího muže svého života. Za tento rok napsala pětinu veškeré své básnické produkce – denně více než jednu báseň, jednou zděšenou, jednou slavnostně optimistickou. Náročná sólová skladba je kombinací takové krajní emocionality a zároveň přísné stavby sólové linky.

SERGEJ NEWSKI (1972)

narodil se v Moskvě, kde vystudoval hudební teorii na Čajkovského konzervatoři. Později studoval skladbu u Jörga Hercheta na Hochschule für Musik v Drážďanech a u Friedricha Goldmanna v Berlíně. Jeho skladby jsou často hrány na významných festivalech soudobé hudby a objednávky získává i od takových ansámblů jako Klangforum Wien, Scharoun Ensemble, Neuen Vokalsolisten Stuttgart, Nieuw Ensemble ad. Mezi interprety jeho hudby patří např. akordeonista Teodoro Anzellotti, kontratenorista Daniel Gloger, dirigenti Peter Rundel, Vladimir Jurowski ad. Sergej Newski nyní žije a tvoří v Berlíně.

Glissade je duo pro pikolu a basklarinet, které se pokouší překonat typ dvouhlasé sazby. Nad ostinátem basklarinetu se rozvíjí pletivo ze stále se měnícího počtu hlasů, jejichž množství je složeno z jednotlivých roztažených sestupných figur. Čistě technicky vzato znamená Glissade (*glissando*) poslední část před přistáním letadla. Posluchač vytuší, že melodický materiál skladby se tuto figuru pokouší napodobovat. Skladba byla napsána pro Perm Museum of Contemporary Art (2009), kde byla rovněž premiérována v listopadu téhož roku.